

Kopie
art. 792 Ger. W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

011793

Repertoriumnummer 2016 / 5704
Datum van uitspraak 13 juni 2016
Roijnummer 2015/AR/2593

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

☐ Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Eindarrest
- Openbaar ministerie
(2016/PGA/28 - 2016/BC11/13)

Procureur:
- Nationaliteitskeuze

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

familiekamer (3e bis kamer)
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000459296-0001-0007-02-01-1

DE PROCUREUR-GENERAAL BIJ HET HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN, voor wie ter zitting
is verschenen, dhr. D. De Waele, Advocaat-generaal
appellant,

tegen het vonnis van de AB10 kamer van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen,
afdeling Antwerpen – sectie burgerlijke rechtbank van 12 november 2015, gekend onder het
rolnummer 15/296/B

tegen

██████████ wonende te 2018 ANTWERPEN, ██████████
geïntimeerde,

In persoon aanwezig en bijgestaan door mr. BACQUAERT Isabelle, advocaat te 2000
ANTWERPEN, Frankrijklei 123

▲▲▲▲▲

1. **Vorderingen**

Het hoger beroep is tijdig en regelmatig qua vorm en ontvankelijk/toelaatbaar;

Appellant vordert bij hervorming van het bestreden vonnis om het negatief advies van de
Procureur des Konings toelaatbaar en gegrond te horen verklaren en de kosten van beide
instanties ten laste te horen leggen van geïntimeerde;

Geïntimeerde concludeert tot de ongegrondheid van het hoger beroep en bevestiging van
het bestreden vonnis en doet ter terechtzitting afstand van de door haar gevorderde
gerechtskosten, cfr. P.V. terechtzitting;

2. Beoordeling

Op 9 september 2014 heeft de heer [REDACTED] een nationaliteitsverklaring afgelegd bij de ambtenaar van de burgerlijke stand te Antwerpen, district Antwerpen op basis van artikel 12bis, paragraaf 1, 2° WBN;

Op 17 december 2014 heeft de Procureur des Konings te Antwerpen een negatief advies uitgebracht, gebaseerd op het niet vervuld zijn van de grondvoorwaarde betreffende vijf jaar onafgebroken wettelijk hoofdverblijf;

De heer [REDACTED] heeft zijn zaak aanhangig gemaakt bij de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen en bij vonnis van 12 november 2015 heeft de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen het negatief advies van de Procureur des Konings toelaatbaar maar ongegrond verklaard en het verzoek van de heer [REDACTED] om de Belgische nationaliteit te verkrijgen ingewilligd;

De heer [REDACTED] heeft een verklaring afgelegd op grond van artikel 12bis, paragraaf 1, 2° WBN waarbij hij cumulatief dient te voldoen aan verschillende grondvoorwaarden, waaronder 5 jaar wettelijk verblijf in België hebben;

Volgens artikel 7bis tot verkrijging van de Belgische nationaliteit moet de vreemdeling zijn hoofdverblijfplaats in België hebben gevestigd op grond van een wettelijk verblijf, en dit zowel op het ogenblik van het indienen van de verklaring als gedurende de relevante hieraan voorafgaande periode; zowel het wettelijk verblijf als het hoofdverblijf dienen ononderbroken te zijn;

In geval van een verklaring op basis van artikel 12bis, paragraaf 1, 2° WBN is de relevante aan de verklaring voorafgaande periode van "ononderbroken wettelijk hoofdverblijf", de periode van 5 jaar voorafgaand aan de datum van het afleggen van de verklaring;

De heer [REDACTED] voldoet niet aan de grondvoorwaarde van vijf jaar ononderbroken wettelijk hoofdverblijf volgens appellant;

De heer [REDACTED] verkeert terecht pas in het wettelijk verblijf in de zin van artikel 7bis, paragraaf 2, 2° WBN en artikel 4 van het K.B. van 14 januari 2013, sedert 30 september 2009, zijnde de datum vanaf wanneer de F-kaart die hij op 15 oktober 2009 ontving, geldig was, zodat de termijn van vijf jaar wettelijk verblijf pas begint te lopen op 30 september

2009 en hij op het moment van het afleggen van de verklaring op 9 september 2014 nog geen vijf jaar wettelijk verblijf in België genoot;

Artikel 7bis, paragraaf 2, eerste lid WBN omschrijft duidelijk wat onder wettelijk verblijf wordt verstaan;

Voor wat de voorafgaande periode betreft moet men toegelaten of gemachtigd zijn om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven of om er zich te vestigen overeenkomstig de vreemdelingenwet of de regularisatiewet (art. 7bis, paragraaf 2, eerste lid, 2° WBN);

De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg de Ministerraad, welke documenten in aanmerking komen als bewijs van het in het eerste lid bedoeld verblijf (artikel 7bis, paragraaf 2, tweede lid WBN);

Artikel 4 van het K.B. van 14 januari 2013 tot uitvoering van de wet van 4 december 2012 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit teneinde het verkrijgen van de Belgische nationaliteit migratieneutraal te maken (B.S. 21 januari 2013) bepaalt welke verblijfsdocumenten in aanmerking komen als bewijs van het wettelijk verblijf in de zin van artikel 7bis, paragraaf 2, eerste lid, 2° WBN;

Hieronder valt niet het attest van immatriculatie zodat deze verblijfstitel principieel niet meetelt als wettelijk verblijf in het kader van de nationaliteitswetgeving;

Een duidelijke wettekst behoeft geen verdere interpretatie zoals terecht gesteld door appellant;

Een attest van immatriculatie kan in de vreemdelingenwet niet gezien worden als een eigenlijke verblijfstitel die een vreemdeling werkelijk toelaat of machtigt om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven of om er zich te vestigen;

Het is steeds slechts een voorlopig document dat de aanwezigheid van een vreemdeling op het grondgebied gedooft tijdens de duur van de behandeling van de verblijfsaanvraag en dat ten allen tijde kan omgezet worden in een bevel om het grondgebied te verlaten als tijdens het onderzoek van de verblijfsaanvraag wordt vastgesteld dat de aanvrager geen recht heeft op verblijf; het felt dat de behandelduursduur van sommige aanvragen intussen tot zes maanden in beslag mag nemen en dat tot gevolg heeft dat het attest van immatriculatie zes maanden geldig is, verhindert echter niet dat bijvoorbeeld al na twee maanden blijkt dat de

aanvraag kan afgewezen worden en dat een bevel om het grondgebied te verlaten wordt uitgereikt;

De geldigheidsduur van het attest van Immatriculatie is dus irrelevant en het attest houdt uit zijn aard geen eigenlijke toelating of machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in;

Zo ook voor de heer [REDACTED] die op 13 februari 2009 in België aankwam en zich aanbood op 28 april 2009 bij de gemeente om een aanvraag in te dienen voor een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, met name als echtgenoot;

Deze aanvraag gebeurt op een formulier bijlage 19ter en in afwachting van de beslissing over deze aanvraag kreeg de heer [REDACTED] een attest van Immatriculatie geldig tot 27 september 2009;

Uiteindelijk kreeg hij op 15 oktober 2009 een F-kaart waarvan de geldigheid inging op 30 september 2009;

Anders dan in het bestreden vonnis wordt beweerd, kan niet gesteld worden dat een echtgenoot van een Belgische onderdaan in alle gevallen zomaar en automatisch een recht op verblijf in België heeft; er zijn randvoorwaarden die vervuld moeten zijn en waarvan de nodige documenten moeten worden voorgelegd;

Wie deze documenten niet tijdig voorlegt, krijgt geen verblijfsrecht en zo nodig zelfs een bevel om het grondgebied te verlaten;

Een attest van Immatriculatie is verder niet gelijk te stellen met een bijlage 15 zoals ten onrechte gesteld door de eerste rechter;

Er is immers een logische reden waarom in dit geval hier juist een attest van immatriculatie wordt afgeleverd en geen bijlage 15;

Die bijlage 15 wordt namelijk wel afgeleverd wanneer een buitenlander met een visum gezinshereniging naar België komt, en zich wenst in te schrijven;

In het geval dat een buitenlander met een visum gezinshereniging naar België komt, is in het kader van de visumaanvraag immers reeds onderzocht of betrokkene in aanmerking komt voor verblijfsrecht in België en of alle randvoorwaarden op basis van de juiste documenten zijn vervuld;

Uit het felt dat het visum werd afgeleverd, blijkt dat hij in aanmerking komt voor verblijfsrecht in België en dan is de inschrijving en de uitreiking van een F-kaart wel eerder een administratieve formaliteit, waarbij in afwachting een bijlage 15 wordt afgeleverd, die conform het K.B. van 14 januari 2013 wel meetelt in het kader van de nationaliteitswetgeving;

Verder wordt in het bestreden vonnis verwezen naar het zogenaamde declaratief karakter van de F-kaart die impliceert dat men van bij de aanvraag geacht wordt gerechtigd te zijn geweest op verblijf namelijk volgens het bestreden vonnis vanaf 28 april 2009;

Er wordt daarbij verwezen naar rechtspraak van het Europees Hof van Justitie en het Grondwettelijk Hof;

Het betreft hier echter rechtspraak in de specifieke context van het vreemdelingen- en verblijfsrecht;

Geen enkele Europese of verdragsrechtelijke bepaling kan België verplichten om de fictie van het declaratief en retroactief karakter van het verblijf ook toe te passen op de Belgische nationaliteitswetgeving;

Ter zake is de Belgische wetgever volledig vrij om de voorwaarden te bepalen waaronder iemand de Belgische nationaliteit kan verkrijgen;

Daarbij mocht de Belgische wetgever probleemloos beslissen dat een periode van verblijf op basis van een attest van immatriculatie niet in aanmerking wordt genomen;

Op grond van de door appellant aangehaalde hogere argumenten dient het hoger beroep van de Procureur des Konings dan ook gegrond verklaard en het bestreden vonnis hervormd en het negatief advies van de Procureur des Konings toelaatbaar en gegrond verklaard;

Het verzoek van de heer [REDACTED] om de Belgische nationaliteit te verkrijgen wordt dan ook niet ingewilligd;

De kosten der beide instanties blijven ten laste van geïntimeerde;

3. Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak, na behandeling van de zaak in raadkamer.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Ontvangt het hoger beroep van de Procureur des Konings

En verklaart het gegrond

Doet het bestreden vonnis teniet en opnieuw rechtdoende

Verklaart het negatief advies van de Procureur des Konings toelaatbaar en gegrond en wiligt het verzoek van de heer [REDACTED] om de Belgische nationaliteit te verkrijgen niet in en wijst hem af;

Legt de kosten der beide Instanties lastens geïntimeerde.

ooOOoo

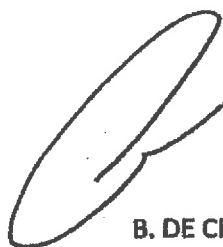
Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 13 juni 2016 door

I. VANSTRAELEN

Kamervoorzitter, Familie- en jeugdrechter in hoger beroep

B. DE CROM

Griffier

B. DE CROM

I. VANSTRAELEN

